

Knipoog inbegrepen: het wielerjaar 2014 volgens JAN BAKELANTS

Zondag mist hij met de Ronde van Lombardije de laatste grote afspraak, omdat hij zelf tijdelijk in de lappenmand ligt – hoe hij dat voelde aankomen, leest u aan het eind van dit verhaal. Maar is iemand in het peloton beter geplaatst om helder, het hart op de tong en zonder franjes, het wielerjaar 2014 te overschouwen dan Jan Bakelants, een van de vier Belgen met een overwinning in de WorldTour? **Hans Vandeweghe**

1

Simon Gerrans wint de Tour Down Under en zal nog veel meer winnen in 2014.

Jan Bakelants: “Op weg hiernaartoe dacht ik: wie zijn de mannen van het jaar? Simon Gerrans is daar één van. Hij heeft uithouding, is heel snel, heeft een goede ploeg, én hij verstoppt zich. Zijn ploegmaats halen voor hem de kastanjes uit het vuur en hij werkt af met zijn krachtig eindschot. Jammer genoeg is dat in het moderne wielrennen de renner die ver komt.

“Ik reed in Montréal met Gerrans in mijn wiel naar de kopgroep toe. Daarna heeft hij geen meter aan de kop gereden, want hij wachtte op zijn ploegmaats en hij is sneller dan de rest. Vooraan rijden weinig renners door, want dat is tegen de ploegconsignes, achteraan rollen Gerrans’ ploegmaats de rode loper uit. Andere ploegen helpen hen daarbij want in het moderne wielrennen levert ook een vierde plaats veel WorldTourpunten op. Gevolg: de aanvallers komen altijd terug en de sprinters kapen de punten weg.”

2

Carlos Betancur wint Parijs-Nice: daar komen de Colombia-nen (opnieuw).

“Betancur en ik rijden volgend jaar samen bij AG2R. Ik had begrepen dat hij eerst moest vertrekken, maar hij zou nu toch blijven. Betancur is een fenomeen. Naar het schijnt doet hij er niks voor. Hij reed de Vuelta met tien kilo overgewicht. Als je hem bij de start ziet staan, denk je: er komt een wielertoerist meerijden. In Parijs-Nice woog hij nog 5 kilo te veel, maar toch was hij al onnoemelijk goed.

“Colombianen hebben in een doping-vrij wielrennen misschien een natuurlijk voordeel. Ze vertoeven maandenlang op grote hoogte en dus is het logisch dat ze uitblinken. Hun dominantie kan zelfs een indicator zijn voor de zuiverheid. In epotijden waren er weinig Colombianen die potten braken, omdat half Europa met een kunstmatig hoog hematocriet reed.”

3

Alberto Contador wint Tirreno Adriatico en de Ronde van het Baskenland, en de Vuelta met een gebroken been.

“Hij is ook een van de figuren van 2014, ongetwijfeld. Ik reed een paar plaatsen achter hem toen hij tegen 80 per uur over de kop ging in de Tour. Dat was een klap hoor. Dat hij zo terugkwam, was heel knap. Goed, het zal wel geen open beenbreuk zijn geweest, meer een barst. Ik ken dat een beetje. In een bepaalde Giro had ik veel pijn na een val, maar men vond niks. Later stelde men bij een scan een barstje vast. Ik zou dus kunnen zeggen dat ik ooit de Giro heb uitgereden met een gebroken bekken.

“Waar ik ook weinig geloof aan hecht, is dat verhaal van John Degenkolb dat hij in het ziekenhuis een week aan de anti-biotica lag met een ontsteking. En dan negende worden op het WK? Ik denk hij na zijn goede Vuelta naar het ziekenhuis is gegaan voor een selfie, vooral om de druk wat weg te halen.”

4

Alexander Kristoff wint Milaan-Sanremo en later ook de Vattenfall Cyclassics.

“Nog een figuur van het jaar. In het begin van het seizoen was het nog: ‘Alexander wie?’ Nu is hij een belangrijke factor in het peloton. Kristoff won in de Tour ook een paar ritten, meestal niet de makkelijkste. Op het WK hielden we rekening met hem.

“Maar Milaan-Sanremo zal me bijblijven vanwege het slechte en koude weer. Dat sloopt je ongelooflijk, net als het WK. Je rijdt daar ergens diep in Spanje over wegen die nat liggen en krijgt al dat vuil in je gezicht. Wat daar allemaal op die wegen drijft, ook in Italië – dode dieren, afval, smeerlapperij – daar mag je niet te veel over nadenken. Na de wedstrijd in Ponferrada kreeg ik die zwarte smurrie niet van mijn huid gewassen. Uiteraard krijg je dat binnen in je lichaam.”

5

De Vlaamse klassiekers: iedereen wint, behalve de Belgen.

“Dat Vlaamse renners minder winnen, is een trend die zich nog zal doorzetten. Zijn wij minder goed? Dat weet ik niet. Renners als John Degenkolb, Geraint Thomas en Bradley Wiggins waren vroeger exoten in onze koersen, maar nu komen ze hier ook punten pakken. Wat met iets makkelijker gaat en waarvoor ze zich niet moeten uithongeren. Maar ik denk dat Sep Van Marcke volgend jaar zal meespelen voor de overwinningen, en Greg Van Avermaet ook, al heeft die dit jaar enkele unieke kansen laten liggen. Een andere goede Vlaamse renner die eraan komt, is Tim Wellens. Een sterke coureur en een aanvalver.

“Peter Sagan won Harelbeke, en dat was ongeveer het enige dit jaar. Er wordt snel gezegd dat een renner over de top is. Neem Joaquim Rodriguez. Hij viel hard in de Amstel God Race en daarna opnieuw in de Giro. De Tour reed hij als voorbereiding, met weinig stress maar niet op niveau. Ik denk dat hij een pechjaar heeft gehad. Zo blijkt – gelukkig maar – dat zo’n toprenner ook maar een mens is.”

6

In de Gold Race wint Philippe Gilbert, en in Luik-Bastenaken-Luik wordt niet gekoerst.

“Dat Philippe Gilbert op de Cauberg wint, ligt geheel aan Gilbert. Hij is de enige die dat kan. De nivellering is enorm, en in Luik-Bastenaken-Luik is geen meter gekoerst. De sterkste renners krijg je er niet meer af. De dopingbestrijding is gewoon te goed: de koers is niet meer om aan te zien (*lacht*).

“Daar komt ook nog eens de tactiek van de grote ploegen bij, die heel strikt maken wie waar en wanneer mee mag springen. Meestal is dat iemand blij maken met een dode mus, want je mag wel mee springen, maar je mag niet overnemen, waardoor de ontsnapping dood-bloed.”

7

In de Dauphiné is Jan Bakelants een van de vier Belgen die win-nen in de WorldTour.

“Normaal gezien moest ik naar Zwitserland, maar op het laatste moment selecteerde de ploeg me voor de Dauphiné, om voor Kwiatkowski te rijden. Maar die stapte af, en Gianni Meersman ook, en toen mocht ik mijn kans gaan. De benen waren al een tijdje goed en ik won die rit. Was ik in Zwitserland geweest, dan had ik in de laatste rit – waarin Tony Martin voor zichzelf op kop moest rijden en de ronde daar verloor – voor hem moeten rijden en had hij misschien wel gewonnen. Jammer voor Tony, maar voor mij was het goed: ik won een rit.”

8

Vincenzo Nibali overklast iedereen die niet viel in de Tour de France.

“Ik denk niet dat ik op de lijst stond voor de Tour, maar ik was zo sterk in de Dauphiné dat ze niet meer om mij heen konden. Hoewel ik met een bronchitis startte en in de derde rit zwaar viel, was ik vanaf de tweede week veel in beeld. De afwerking was minder. Mijn hoofdtaak was overigens bij Kwiatkowski te blijven in de bergen. Zijn Tour viel tegen, ik denk dat hij zich voortaan beter op ritwinst dan op het klassement concentreert.

“Vincenzo Nibali was heel sterk en wellicht zelfs sterker dan Froome en Contador. Uit alle berekeningen blijkt dat hij op de lange klimmen het verschil had kunnen maken. In hoeverre prestaties op basis van klimtijden verdacht zijn, dat blijft de vraag. Ik weet wel dat de fietsen altijd maar beter bollen. Ik heb dit jaar weer een paar wedstrijden met keramische lagers gereden. Het zijn maar vier watt, zeggen ze, maar als je vijf keer vier watt kunt winnen, scheelt dat toch.”

9

De prestatie van het jaar was de twee-daagse van Tony Martin in de Vogezes.

“Die heb ik met gezonde jaloerie beleefd (*lacht*). Tony was al heel goed in de Ronde van Zwitserland. Ik dacht dat hij dat niveau niet zou kunnen volhouden, maar hij werd steeds beter. Voor de bewuste negende rit naar Mulhouse – waar Tony honderd kilometer op kop zou gaan rijden – waren de consignes dat een van ons beiden bij Kwiatkowski moest blijven.

“Ik had die ritten speciaal verkend. Tony viel al meteen aan. Ik dacht: dat lukt nooit. Het lukte ook niet, en kort daarna was ik met twintig man weg. Astana reed het gat dicht. Boven op het plateau van de Schlucht vertrok Tony samen met Alessandro De Marchi, die in mijn groepje zat. In een afdaling, de slechtst mogelijke plek om weg te rijden. Ik zat klaar om zelf te springen als we ze zouden inlopen. Maar Tony bleef voor-oprijden, ook toen een groepje van dertig achter hem aan ging.

“Elke normaal denkende mens laat zich inlopen, maar ik kon mijn oren en ogen niet geloven. Er werd snel gereden in het peloton, maar we zaten al op tien minuten. In het groepje achter Martin reed Europcar vol op kop, maar ze kwamen geen seconde dicht, integendeel. Het was een ongelooflijk nummer. Daarna reed hij ook De Marchi uit het wiel, zonder te demarrerren. Ik kwam De Marchi tegen op stage in Livigno en het zat hem nog altijd hoog. De afspraak was dat hij tweede zou worden, maar Tony vertrouwde het niet – De Marchi was ten-slotte een Italiaan. Ik kan hem geen ongelijk geven.

“Een dag later was er een rit die ik ook had verkend. Ik moest die dag weer bij Kwiatkowski blijven, maar in de regen, terwijl ik achteraan mijn vestje aantrok, reed die samen met Tony Martin weg. Slim was dat niet, maar anderzijds zou ik dat ook wel eens willen: Martin die mij op sleeptouw neemt. Wat een fenomeen.”

“Er is ook op dit WK niet gereden. Ronde na ronde zat ik op de prik van de Spanjaarden te wachten en op het moment dat ik zou moeten lossen. Het kwam maar niet. Kwiatkowski is weggegaan in de afdaling en heeft de laatste drie minuten aan 503 watt gereden. Dat is de inspanning die hem wereldkampioen heeft gemaakt.

“Ik ken Michal Kwiatkowski goed, want ik was vaak met hem op pad. Zijn knapste wedstrijd reed hij in de Ronde van het Baskenland, waar hij in vijf ritten derde werd. Dat is moeilijker dan er twee winnen. Hij is een heel aardige gast en een waardige wereldkampioen. Ik heb hem ooit de nieuwe Merckx genoemd.

“Het verschil tussen de Polen die voor-opreden en de Belgen die er tussen hingen, was die ene kopman. Die hadden wij natuurlijk niet: Boonen, Gilbert en Van

‘Dopingbestrijding werkt te goed: de koers is niet om aan te zien’



● ‘Ik vind het systeem-Sky het beste. Daar betalen ze renners bovengemiddeld om op kop te rijden en hun kansen op te offeren. In onze ploegen is dat niet het gebruik.’ © ERIC DE MILDT

10

Verdienstelijke Belgen op het WK in Ponferrada.

Avermaet waren kopmannen en Sep Van Marcke dacht ook een kans te hebben. In de meeting was gezegd dat die vier er in de laatste ronde bij moesten zijn. Ik en Tim Wellens moesten mee springen bij een ontsnapping.

“Als de kans zich voordoet, demarkeer ik – zeker in een koers waarin niet wordt gekoerst. Maar ik was zo slecht dat ik er zelfs niet aan dacht. Ik voelde dat er iets met me scheelde. Dat bleek achteraf ook uit de cijfers. Ik had de hele dag een gemiddeld vermogen van 240 watt getrapd. Tijdens mijn zwaarste vijf minuten ging ik niet boven 400 watt, terwijl ik in de Ronde van Wallonië nog 450 haalde. Mijn gemiddelde hartslag was 151, wat veel te hoog was. Dan ben je zo slecht, maar hang je er wel nog aan in de laatste ronde. Conclusie: de rest was ook niet goed. Voor mij was dit een gemiste kans.”

‘Wat er allemaal op Spaanse en Italiaanse wegen drijft – dode dieren, afval, smeerlapperij – daar mag je niet te veel over nadenken’

“Ik vind die uitrusting niet zo lelijk. Ze houden er tenminste aan vast. Ik denk dat AG2R een goede ploeg is. Omega Pharma-Quick Step is natuurlijk een grotere ploeg. Ik had overigens de indruk dat manager Patrick Lefevere me wilde houden, maar ik kon niet langer wachten en koos voor AG2R. Financieel ga ik erop vooruit.

“Als niet-kopman zit je vaak tegen een glazen plafond aan. Je moet je kansen opofferen, maar je verdient ook minder. De kans dat je doorbreekt, is bijna nihil. Ik denk dat het systeem-Sky het beste is. Daar betalen ze renners bovengemiddeld om op kop te rijden en hun kansen op te

offeren. In onze ploegen is dat niet het gebruik.

“Dat ik meer kansen zou krijgen als ik socialer zou zijn? Dat kan. Ik ben geen sociale mens, maar Tony Martin is dat ook niet en die komt er wel mee weg. Aan tafel met de ploeg eten vind ik normaal en ik amuseer me ook wel, maar na drie weken met dezelfde mensen samen heb ik het wel gehad. Als ik op de rustdag een kans zie om een moment voor mezelf te hebben en alleen los te rijden, dan doe ik dat.”

Sms op woensdag van Jan Bakelants: “Slecht gevoel is bevestigd. Ik heb klierkoorts. Seizoen is afgelopen.”